

Ζηνόφαντος:

Σὺ δὲ, Καὶ συ,
ὦ Καλλιδημίδη, Καλλιδημίδη,
πῶς πῶς
ἀπέθανες; πέθανες;

Ἐγὼ μὲν γὰρ Γιατὶ ἐγώ,
ὦν ὄντας
παράσιτος παράσιτος
Δεινίου του Δεινία,
ἀπεπνίγην πνίγηκα ἀπὸ το φαῖ,
ἐμφαγὼν ἐπειδὴ ἔφαγα
πλέον περισσότερο
τοῦ ἱκανοῦ. ἀπὸ ὅσο ἔπρεπε.

Καλλιδημίδης:

Τὸ δὲ ἐμὸν Καὶ το δικό μου
ἐγένετο ἐγινε
τι κάπως
παράδοξόν. παράδοξο.
/ Καὶ ἡ δική μου περίπτωση ὅμως
υπήρξε κάπως περίεργη).

Οἶσθα γὰρ Γιατὶ γνωρίζεις
καὶ καὶ
σὺ συ
που ἴσως (κάπου)

Πτοιόδωρον (τον) Πτοιόδωρο
τὸν γέροντα; τον γέροντα;

Ζηνόφαντος:
Τὸν ἄτεκνον, Τον ἄτεκνο,
τὸν πλούσιον; τον πλούσιο;

Καλλιδημίδης:
Ἐκεῖνον Εκείνον
αὐτὸν τον ἴδιο
ἀεὶ συνεχῶς
ἐθεράπευον τον φρόντιζα,
ὑπισχνούμενον επειδὴ υποσχόταν
τεθνήξασθαι ὅτι θα πεθάνει
ἐπ' ἐμοῖ. για μένα / και το ὄφελος θα ἴρθει σε μένα.
(Μετὰ τον θάνατό του θα τον κληρονομοῦσα.)

Ἐπεὶ Επειδὴ,
δὲ ὅμως,
ὁ γέρων ο γέρος
ἔζη ζούσε
ὑπὲρ πιο πολύ
τὸν Τιθωνόν, και ἀπὸ τον Τιθωνό,
ἐξηῦρον βρήκα
τινα ἓνα
ἐπίτομόν σύντομο
ὁδὸν δρόμο

ἐπὶ γὰρ
τὸν κληῖρον· την κληρονομιά.

πριάμενος Αφού αγόρασα
γὰρ δηλαδή
φάρμακον δηλητήριο
ἀνέπεισα ἐπεισα, αν και αρχικά δεν το ήθελε,
τὸν οἰνοχόον, τον οινοχόο,
ἐπειδὴν τάχιστα μόλις
ὁ Πτοιόδωρος ο Πτοιόδωρος
αἴτησῃ ζητήσει
πιεῖν, να πει,
ἐμβαλόντα αφού (το) βάλει
εἰς κύλικα μέσα σε ποτήρι του κρασιού
ἔχειν να έχει
ἔτοιμον ἔτοιμο
αὐτὸ αυτό
καὶ και
ἐπιδοῦναι να (το) δώσει
αὐτῷ· σε αυτόν.

εἰ δὲ Κι αν
τοῦτο το
ποιήσει, κάνει,
ἐπωμοσάμην ορκίστηκα
ἀφήσειν ὅτι θα αφήσω
αὐτόν αυτόν
ἐλεύθερον. ελεύθερο.

Ζηνόφαντος:

Τί	Τί
ἐγένετο	ἐγινε
οὖν;	λοιπὸν;
ἔοικας	Μοιάζει
γὰρ	γιατί
ἐρεῖν	ὅτι θα πεις
τι	κάτι
πάνυ	πολύ
παράδοξον.	παράδοξο.

Καλλιδημίδης:

Ἐπεὶ	Αφοῦ,
τοῖνυν	λοιπὸν,
ἤκομεν	ἤρθαμε (στο σπίτι),
λουσάμενοι,	αφοῦ κάναμε το λουτρό μας,
ὁ μεираκίσκος	το παλλικαράκι
δὴ	βέβαια
ἔχων	ἔχοντας
ἐτοίμους	ἐτοιμα
δὺο	δύο
κύλικας	ποτήρια,
οὐκ οἶδ'	δεν ξέρω
ὅπως	πῶς
ἔδωκεν	ἔδωσε
ἐμοὶ	σε μένα

μὲν τὸ φάρμακον, το δηλητήριο
Πτοιοδώρῳ δὲ και στον Πτοιοδώρο
τὸ ἀφάρμακτον· αὐτὸ που δεν περιεῖχε δηλητήριο.

εἶτα Ἐπειτα
ὁ μὲν αὐτὸς μεν
ἔπινεν, ἐπινε,
ἐγὼ ἐγώ,
δὲ ὁμως,
αὐτίκα μάλα την ἴδια στιγμή
ἐκείμην κειτόμουν
νεκρὸς νεκρὸς,
ὑποβολιμαῖος ἐκτάδην ξαπλωμένος
ἀντ' ἐκείνου. παίρνοντας τη θέση ἀντί για εκείνον.

Τι Τί
τοῦτο το
γελάς, γελάς,
ὦ Ζηνόφαντε; Ζηνόφαντε;

Καὶ μὴν Κι ὁμως
οὐκ δεν
ἔδει θα ἐπρεπε
ἐπιγελαῖν να γελάς κοροϊδευτικά
ἀνδρὶ γε για ἓνα ἀνδρα

ἐταίρω. σύντροφο / να γελάς εις βάρος ενός συντρόφου.